

Działalność Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w latach 1995-2001

1. Zadania Bankowego Funduszu Gwarancyjnego

W dniu 14 grudnia 1994 roku Sejm uchwalił ustawę o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, która określiła zasady tworzenia i funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów oraz rodzaje działań, jakie mogą być podejmowane w celu udzielenia bankom pomocy w sytuacji powstania niebezpieczeństwa niewypłacalności. W ustawie zostały również określone zasady gromadzenia i wykorzystywania informacji o podmiotach objętych systemem gwarantowania. Ustawa weszła w życie 17 lutego 1995 roku.

Podstawowym zadaniem Bankowego Funduszu Gwarancyjnego jest gwarantowanie depozytów. Realizacji tego zadania służą:

- ochrona wkładów pieniężnych na rachunkach bankowych do określonej wysokości oraz ich zwrot deponentom w przypadku ogłoszenia upadłości banku;
- działania pomocowe zapobiegające upadłościom banków poprzez udzielanie pomocy finansowej bankom, które znalazły się w obliczu niebezpieczeństwa niewypłacalności i podejmują samodzielną sanację, oraz bankom przejmującym banki zagrożone niewypłacalnością;
- gromadzenie i analizowanie informacji o bankach, pozwalające na odpowiednio wczesne zidentyfikowanie niebezpieczeństwa niewypłacalności i ewentualne podjęcie stosownych działań zaradczych.

Istotę działalności pomocowej stanowi sanowanie banków zagrożonych niewypłacalnością za pomocą środków pozyskanych z banków, udostępnianych w postaci zwrotnych i nisko oprocentowanych pożyczek. Prowadzenie działalności pomocowej – jako komplementarnej w stosunku do działalności gwarancyjnej – uzasadnia szczególna rola banków jako instytucji zaufania publicznego. Gromadzą one środki finansowe wielu podmiotów gospodarczych, a przede wszystkim gospodarstw domowych, które następnie przekształcają m.in. w kredyty. Od sprawności i efektywności działania banków zależy w znacznej mierze wzrost produktu krajowego i dobrobytu. Z tego względu zaufanie do banków ma zasadnicze znaczenie.

Utrzymanie zaufania do sektora bankowego było powodem szczególnego traktowania w polskim systemie gwarantowania trzech banków: PKO BP (obecnie PKO BP SA), Banku Pekao SA i Banku Gospodarki Żywnościowej SA. Autorzy ustawy o BFG mieli świadomość, iż finansowanie działań Funduszu stanowi dla banków obciążenie, w szczególności dla tych, które gromadzą dużo depozytów gospodarstw domowych i przedsiębiorstw, a takimi właśnie są wymienione banki. Dlatego opłacały one niższe składki służące realizacji przez Fundusz zadania gwarantowania depozytów i pomocy finansowej bankom o zagrożonej wypłacalności, natomiast gromadzone przez nie wkłady przekraczające gwarancje Funduszu gwarantował do końca 1999 roku Skarb Państwa. Z dniem 1 stycznia 2000 roku uprzywilejowania te wygasły. Od tego dnia wszystkie banki uczestniczące w systemie gwarantowania depozytów są traktowane jednakowo.

2. Gwarantowanie depozytów

System gwarantowania depozytów jest elementem bezpiecznego funkcjonowania całego sektora bankowego. Objęcie ochroną środków pieniężnych zdeponowanych w bankach daje społeczeństwu poczucie pewności i bezpieczeństwa. Od czasu powstania Bankowego Funduszu Gwarancyjnego ani razu nie wystąpiło zjawisko paniki bankowej powodowanej pogłoskami o niewypłacalności określonego banku.

2.1. Zakres gwarancji

Zgodnie z ustawą o BFG ochronie podlegają depozyty następujących podmiotów:

- osób fizycznych,
- osób prawnych,
- jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, o ile posiadają one zdolność prawną.

W przypadku rachunków wspólnych prawo do kwoty gwarantowanej przysługuje każdemu współwłaścicielowi rachunku.

Ochroną nie są objęte lokaty banków i innych podmiotów finansowych, Skarbu Państwa, "dużych" podmiotów niefinansowych, akcjonariuszy posiadających co najmniej 5% akcji banku oraz kierownictwa upadłego banku (członków rady, zarządu, dyrektorów i zastępców dyrektorów departamentów i oddziałów).

W przypadku upadłości banku uprawnionym deponentom jest zwracana kwota gwarantowana. Górna granica kwoty gwarantowanej jest określona jako równowartość euro w złotych. W jej ramach mieszczą się również odsetki naliczane do dnia ogłoszenia przez sąd upadłości banku. Zobowiązania banku w stosunku do jednego deponenta są sumowane.

Początkowo kwota gwarantowana wynosiła równowartość 3 tys. ecu, w następnych latach była systematycznie podnoszona. Od 1 stycznia 2002 roku wynosi 18 tys. euro, a od 2003 roku osiągnie równowartość 22,5 tys. euro (tabela 1).

Tabela 1: Wysokość kwoty gwarantowanej

Kwota gwarantowana do dnia	Wysokość w EURO	Ekwiwalent w złotych wg kursu na koniec okresu	Maksymalna wypłata w złotych
30.06.1997	3.000	10.985	10.253
31.12.1997	4.000	15.707	14.529
31.12.1998	5.000	20.490	18.851
31.12.1999	8.000	33.760	30.806
31.12.2000	11.000	* 44.858	* 40.780
31.12.2001	15.000	** 52.826	** 47.896
31.12.2002	18.000		
następnie	22.500		

* Wg kursu z dnia 11 lutego 2000 roku, w którym sąd ogłosił upadłość Banku Staropolskiego SA.

** Wg kursu z dnia 31 sierpnia 2001 roku, w którym sąd ogłosił upadłość BS we Włodowicach.

Środki gwarantowane są wypłacane w złotych według średniego kursu NBP złotego do euro z dnia ogłoszenia przez sąd upadłości banku, przy czym:

- do 1000 euro w 100%;
- ponad 1000 euro w 90%.

2.2. Fundusz ochrony środków gwarantowanych

W celu prowadzenia działalności gwarancyjnej BFG dysponuje środkami finansowymi gromadzonymi w bankach w postaci funduszu ochrony środków gwarantowanych (FOŚG).

Fundusz ten współtworzy każdy bank będący uczestnikiem systemu gwarancyjnego. Środki przeznaczone na FOŚG banki gromadzą w postaci papierów wartościowych – skarbowych lub emitowanych przez NBP. Rada BFG ustala corocznie stawkę procentową tworzenia funduszu ochrony środków gwarantowanych. Fundusze w kolejnych latach tworzone są na podstawie poziomu depozytów z października roku poprzedniego, a następnie aktualizowane na podstawie poziomu depozytów w kwietniu roku, którego dotyczą.

Maksymalny poziom stawki procentowej, według której banki tworzą jednostkowe fundusze ochrony środków gwarantowanych, wynosi 0,4% sumy środków pieniężnych zgromadzonych w banku, stanowiących podstawę obliczania kwoty rezerwy obowiązkowej. W dotychczasowej działalności Funduszu trzykrotnie zachodziła konieczność ustalania stawki na maksymalnym poziomie (tabela 2). W latach 1997-1999, gdy sytuacja ekonomiczna sektora bankowego była lepsza niż w latach poprzednich, stawka procentowa była zdecydowanie niższa, a w rezultacie obniżeniu ulegały tworzone przez banki powyższe fundusze.

Tabela 2: Fundusze ochrony środków gwarantowanych (FOŚG) w latach 1995-2001

Rok	Stawka tworzenia FOŚG		Wysokość FOŚG
	Pozostałe banki	PKO bp, Pekao SA i BGŻ SA	
	w %		w mln zł
1995	0,40	* 0,20	225,7
1996	0,40	0,20	317,1
1997	0,18	0,12	198,8
1998	0,10	0,05	128,3
1999	0,16	0,08	271,6
2000	0,40	0,40	999,5
2001	0,30	0,30	873,6

* W 1995 roku obniżona stawka obejmowała również banki spółdzielcze.

W przypadku upadłości banku BFG zwraca się do banków o przekazanie środków pieniężnych proporcjonalnie do ich udziału w FOŚG.

Dodatkowe źródło, z którego dokonywane są w ostatnich latach wypłaty środków gwarantowanych, stanowią środki odzyskane z mas upadłości banków. Łączna kwota odzyskana z mas upadłości od początku działalności BFG do końca 2001 roku wynosi 25,1 mln zł, z której zostało wykorzystane 13,2 mln zł.

Gdyby fundusz ochrony środków gwarantowanych i inne środki pieniężne (w tym fundusz pomocowy, o którym będzie mowa w części poświęconej działalności pomocowej) okazały się niewystarczające w stosunku do zobowiązań z tytułu wypłaty środków gwarantowanych, możliwe jest zaciągnięcie na ten cel kredytu w NBP. Dotychczas nie wystąpiła taka potrzeba.

Papiery wartościowe stanowiące pokrycie funduszu ochrony środków gwarantowanych przynoszą bankom dochody odsetkowe do momentu ich konwersji na środki pieniężne i przekazania do BFG w celu wypłaty depozytów gwarantowanych.

2.3. Działalność gwarancyjna

W okresie funkcjonowania Bankowego Funduszu Gwarancyjnego upadły 94 banki, w tym 5 komercyjnych i 89 spółdzielczych (tabela 3).

Tabela 3: Upadłości banków w latach 1995-2001

Rok	Upadłości banków komercyjnych	Upadłości banków spółdzielczych
1995	* 3	* 57
1996	1	30
1997	0	6
1998	0	4
1999	1	0
2000	1	0
2001	0	1
	6	98

* W tym 2 banki komercyjne i 48 banków spółdzielczych w trakcie obowiązywania ustawy o BFG.

W latach 1995-2001 wypłaty środków gwarantowanych na rzecz uprawnionych deponentów w liczbie 309,4 tys. wyniosły 811 mln zł, w tym z FOŚG 626 mln zł, tj. 77,2% ogółu wypłat (tabela 4). Pozostałe 22,8%, tj. 184,7 mln zł, pochodziło ze środków płynnych upadłych banków i środków odzyskanych z mas upadłości.

Tabela 4: Wypłaty środków gwarantowanych w latach 1995-2001

Rok	Wypłaty środków gwarantowanych w mln zł		Stopień wykorzystania FOŚG w %	Liczba deponentów w tys.
	Ogółem	W tym z FOŚG		
1995	103,7	85,8	38,0	88,7
1996	50,8	47,3	14,9	59,4
1997	6,4	4,7	2,4	10,4
1998	8,2	4,1	3,2	6,8
1999	4,7	0,0	0,0	1,6
2000	625,1	484,1	48,4	140,4
2001	12,2	0,0	0,0	2,1
Razem	811	626		309,4

Wypłata całości zobowiązań gwarancyjnych Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w latach 1999 i 2001 została dokonana ze środków odzyskanych z mas upadłości banków i nie obciążała sektora bankowego.

3. Działalność pomocowa

Działalność pomocowa polega na udzielaniu bankom zwrotnej pomocy finansowej w przypadku powstania niebezpieczeństwa niewypłacalności i na nabywaniu wierzytelności banków, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności. Pożyczki są udzielane w dwóch przypadkach:

- bezpośrednio bankom zagrożonym – na samodzielnej sanację;
- bankom będącym w dobrej sytuacji finansowej, które zamierzają przejąć banki zagrożone i przeprowadzić ich sanację.

3.1. Zasady udzielania bankom pomocy

Działalność pomocowa Funduszu jest oparta na następujących założeniach:

- przestrzeganiu zasady równości banków w dostępie do środków pomocowych oraz przejrzystości kryteriów i procedur przyznawania pomocy,
- szybkim stawianiu środków pomocowych do dyspozycji banku w celu minimalizowania strat,
- wspieraniu procesów łączeniowych poprzez udzielanie pomocy na przejęcia przez banki silne banków o zagrożonej wypłacalności,
- mobilizowaniu wnioskodawców do poszukiwania dodatkowych (poza BFG) źródeł wsparcia finansowego w celu realizacji programów naprawczych,
- angażowaniu właścicieli banków do finansowego wsparcia procesu sanacji,
- dążeniu do zapewnienia ekonomicznie wysokiej efektywności pomocy finansowej, między innymi poprzez określanie w umowach pożyczek warunków mających na celu szybkie odzyskanie wypłacalności przez bank,
- synchronizowaniu pomocy BFG z równoczesnym wsparciem banków zrzeszających banki spółdzielcze, które mogą włączyć się z pomocą finansową, wykorzystując środki funduszy pomocowych i solidarnościowych, lub pomocą niefinansową, np. organizacyjną lub prawną.

Zgodnie z ustawą o BFG, warunkiem udzielenia przez Fundusz pomocy finansowej jest w szczególności:

- przedstawienie wyników badania sprawozdania finansowego dotyczącego działalności banku ubiegającego się o pomoc, a w przypadku wniosku o udzielenie pomocy na przejęcie – wyników badania sprawozdań finansowych banków przejmowanego i przejmującego;
- pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Nadzoru Bankowego program postępowania naprawczego, a w przypadku łączenia się banków – pozytywna opinia o celowości tych działań;
- wykazanie, że wysokość wnioskowanej pożyczki, gwarancji lub poręczenia jest nie wyższa niż łączna maksymalna kwota z tytułu gwarancji liczona jako suma środków gwarantowanych na rachunkach deponentów banku, a w przypadku wnioskowania o udzielenie pomocy finansowej w celu połączenia z innym bankiem – nie wyższa niż suma

środków gwarantowanych na rachunkach deponentów w banku przejmowanym;

- wykorzystanie dotychczasowych funduszy własnych banku na pokrycie strat banku ubiegającego się o pomoc lub przejmowanego.

Decyzje o udzieleniu pomocy są poprzedzane wszechstronną analizą programów naprawczych i oceną realności przyjętych założeń, których wykonanie zagwarantuje wysanowanie banku.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny udostępnia bankom środki pomocowe przede wszystkim w postaci zwrotnej pożyczki, która jest udzielana na warunkach korzystniejszych niż rynkowe. Oprocentowanie pożyczek dla banków komercyjnych wynosi od 0,4 do 0,8, a dla banków spółdzielczych od 0,2 do 0,4 stopy redyskonta weksli określanej przez Radę Polityki Pieniężnej.¹ Wielkość prowizji dla banków komercyjnych jest równa 0,3%, a dla banków spółdzielczych 0,1% kwoty pożyczki. Maksymalny okres korzystania z pożyczki wynosi 10 lat, a karencja spłaty rat kapitałowych nie jest dłuższa niż połowa okresu korzystania z pożyczki. Wypłata pożyczki następuje jednorazowo lub w transzach.

3.2. Fundusz pomocowy

Bankowy Fundusz Gwarancyjny udziela bankom pomocy finansowej ze środków gromadzonych w ramach funduszu pomocowego. Fundusz pomocowy na dany rok kalendarzowy jest tworzony z rocznych obowiązkowych opłat banków liczonych od podstawy, którą stanowią:

- w latach 1995-1997: wazone ryzykiem aktywa oraz gwarancje i poręczenia według jednolitej stawki procentowej (maksymalnie 0,4%);
- od 1998 roku: wazone ryzykiem aktywa, gwarancje i poręczenia według jednolitej stawki procentowej (maksymalnie 0,4%) oraz zobowiązania pozabilansowe pomniejszone o gwarancje, poręczenia i linie kredytów przyrzeczonych według stawki o 50% niższej (tj. maksymalnie 0,2%).

Podstawą są wymienione wyżej wielkości z dnia 31 grudnia poprzedniego roku. Stawkę procentową obowiązkowej opłaty rocznej określa – podobnie jak w przypadku funduszu

¹ Aby maksymalnie zwiększyć efektywność pomocy, BFG stosuje najniższe oprocentowanie.

ochrony środków gwarantowanych – Rada BFG.

Fundusz pomocowy jest gromadzony w Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Banki są zobowiązane przekazać na początku roku kalendarzowego (zgodnie z ustawą o BFG termin ten jest określany przez Radę Funduszu, nie może jednak przekraczać 31 marca) obowiązkową opłatę roczną. Poczynając od 1998 roku, część wpłat na fundusz pomocowy dokonuje Narodowy Bank Polski: w 1998 roku jego udział wynosił 30%, w latach 1999-2000 wzrósł do 40%, a od 2001 roku wynosi 50%. Niewykorzystana w danym roku część funduszu pomocowego pozostaje w BFG do wykorzystania w następnym roku.

Fundusz pomocowy jest dodatkowo zasilany spłatami przez banki wcześniej otrzymanych pożyczek. Wraz z ustabilizowaniem się sytuacji ekonomicznej sektora bankowego i zmniejszaniem się skali zagrożenia banków upadłością możliwe będzie znaczne finansowanie działalności pomocowej z posiadanych przez BFG środków. Wpłyne to istotnie na redukcję obciążeń banków z tytułu realizacji ustawowych zadań Funduszu.

Tabela 5: Fundusz pomocowy w latach 1995-2001

Rok	Stawka opłaty rocznej w %		Wpłaty banków (1)	Wpłata NBP (2)	Razem (1) + (2)	Spłaty pożyczek
	Pozostałe banki	PKO bp, Pekao SA i BGŻ SA				
w mln zł						
1995	0,40	* 0,20	173,8	0,0	173,8	0,0
1996	0,40	0,20	230,0	0,0	230,0	0,0
1997	0,40	0,20	261,2	0,0	261,2	0,0
1998	0,28	0,14	209,2	89,8	299,0	3,9
1999	0,24	0,12	203,4	135,6	339,0	46,2
2000	0,23	0,23	258,5	172,4	430,9	71,4
2001	0,14	0,14	158,6	158,6	317,1	148,4
		Razem	1.494,7	556,4	2.051,0	269,9

* W 1995 roku obniżona stawka obejmowała również banki spółdzielcze.

W latach 1995-1997 banki uiszczaly obowiązkową opłatę roczną według maksymalnej stawki procentowej. W latach następnych stawka ta była zmniejszana (tabela 5). W sumie w okresie 1995-2001 Bankowy Fundusz Gwarancyjny zgromadził 2.051,0 mln zł środków na działalność pomocową.

3.3. Pożyczki udzielone bankom w latach 1995-2001

Pierwsza pożyczka z funduszu pomocowego została udzielona w 1995 roku (wypłata nastąpiła na początku 1996 roku). Od tego czasu udzielono łącznie 77 pożyczek na kwotę 1.930,5 mln zł, co stanowi 94,1% funduszu zgromadzonego (tabela 6).

Tabela 6: Wykorzystanie funduszu pomocowego w latach 1995-2001

Rok	Utworzony fundusz pomocowy	Pożyczki dla banków
	w mln zł	
1995	173,8	0,0
1996	230,0	129,2
1997	261,2	343,7
1998	299,0	219,1
1999	339,0	284,1
2000	430,9	205,4
2001	317,1	749,0
	2.051,0	1.930,5

Beneficjentów pożyczek można podzielić według dwóch kryteriów (tabela 7):

- 51 pożyczek otrzymały banki spółdzielcze, pozostałe 26 banki komercyjne;
- 36 pożyczek zostało przyznanych na samodzielną sanację banków, natomiast 41 bankom na przejęcie banków o zagrożonej wypłacalności.

Tabela 7: Pożyczki dla banków w latach 1996-2001

Pożyczkobiorca i cel pożyczki	Liczba pożyczek	Kwota w mln zł
Samodzielną sanacją:		
- banki spółdzielcze	28	163,0
- banki komercyjne	8	1.065,0
Razem	36	1.228,0
Przejęcie/połączenie się banków przez:		
- banki spółdzielcze	23	76,0
- banki komercyjne przejmujące:		
- banki spółdzielcze	12	86,6
- banki komercyjne	6	539,9
Razem	41	702,5
Ogółem	77	1.930,5

3.4. Efekty działalności pomocowej

Działalność pomocowa Bankowego Funduszu Gwarancyjnego jest komplementarna w stosunku do gwarantowania depozytów, bowiem jej bezpośrednim efektem jest ograniczenie skali upadłości banków. Dzięki niej zostały uratowane depozyty o wartości znacznie przekraczającej ogólną kwotę pożyczek.

Ponadto zostały utrzymane liczne miejsca pracy, a wiele banków i ich oddziałów – często zlokalizowanych w okolicach, gdzie bank sanowany przy pomocy środków Bankowego Funduszu Gwarancyjnego jest jedynym oferentem usług bankowych (dotyczy to zwłaszcza banków spółdzielczych) – nie zaprzestało działalności.

3.5 Fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych

Na mocy ustawy z dnia 7 grudnia 2000 roku o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających Bankowy Fundusz Gwarancyjny podjął zadanie udzielania pożyczek na wsparcie procesów łączeniowych banków spółdzielczych, w których nie występuje niebezpieczeństwo niewypłacalności. Źródło finansowania tych pożyczek stanowił fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych, który został utworzony ze środków pochodzących ze zlikwidowanego Funduszu Rozwoju Banków Spółdzielczych (prowadzonego dotąd przez Bank Gospodarki Żywnościowej SA) oraz z kwot wypłaconych przez budżet bankom z tytułu obsługi obligacji restrukturyzacyjnych serii D, których część została umorzona z dniem wejścia w życie ustawy. W sumie BFG otrzymał kwotę 123,4 mln zł.

Do końca 2001 roku nisko oprocentowane pożyczki w łącznej kwocie 71,7 mln zł otrzymało 66 banków spółdzielczych.² Fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych został wykorzystany w 58,1%.

3.6. Monitorowanie i kontrola wykorzystania pomocy

Bankowy Fundusz Gwarancyjny kontroluje prawidłowość wykorzystania udzielonych bankom pożyczek oraz realizację ich programów postępowania naprawczego. Monitorowanie jest

² W okresie styczeń-luty 2002 roku pożyczki otrzymało 6 banków spółdzielczych na kwotę 4,3 mln zł.

przeprowadzane na podstawie przekazywanych przez banki sprawozdań miesięcznych oraz sprawozdań kwartalnych z realizacji planu wykorzystania pomocy. Dane sprawozdawcze są analizowane z punktu widzenia wielkości, które zostały przyjęte w programach postępowania naprawczego.

Na podstawie wyników analiz sytuacji banków ustalane są kwartalne plany kontroli bezpośrednich oraz wykonywane kontrole doraźne.

We wszystkich przypadkach zakres kontroli bezpośrednich obejmuje ocenę:

- prawidłowości wykorzystania i zabezpieczenia oraz efektywności zaangażowania środków uzyskanych w ramach pożyczki,
- stopnia realizacji planu wykorzystania pożyczki czy też programu postępowania naprawczego,
- sytuacji ekonomiczno-finansowej banków, które otrzymały pożyczkę na przejęcie innych banków,
- realizacji warunków dodatkowych określonych postanowieniami umów pożyczek.

W toku przeprowadzonych kontroli nie stwierdzono w żadnym banku wykorzystania środków pomocowych niezgodnie z postanowieniami umów pożyczek, jak również bezpośredniego zagrożenia spłaty pożyczki wraz z odsetkami.

4. Działalność analityczno-badawcza

Prawidłowe ustalenie wielkości środków finansowych niezbędnych do wykonywania przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny funkcji gwarantowania depozytów oraz udzielania pomocy wymaga posiadania informacji o stanie i tendencjach rozwoju gospodarki, w szczególności sektora bankowego i poszczególnych banków. Podstawowe źródło informacji stanowią sprawozdania bankowe, które Fundusz otrzymuje od Narodowego Banku Polskiego na mocy ustawy o BFG oraz porozumienia z NBP zawartego w dniu 27 maja 1997 roku. Banki, które korzystają z pomocy finansowej Funduszu, przesyłają sprawozdania finansowe bezpośrednio do BFG (niezależnie od informacji przekazywanych przez NBP). Analizie informacji służą systemy analityczno-prognostyczne, w tym opracowany i wdrożony przez Fundusz system

monitorowania sytuacji banków.

Dodatkowym źródłem są informacje przekazywane przez banki bezpośrednio do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego na mocy zarządzenia Prezesa NBP z 30 grudnia 1997 roku w sprawie sporządzania przez banki informacji dla potrzeb BFG. Ponadto Fundusz otrzymuje informacje z Narodowego Banku Polskiego dotyczące sytuacji sektora bankowego (w tym sporządzane przez Generalny Inspektorat Nadzoru Bankowego kwartalne oceny sytuacji w sektorze bankowym) oraz dane przekazywane przez banki zrzeszające banki spółdzielcze.

W ramach prac analitycznych Fundusz dokonuje ocen sytuacji sektora bankowego: oddzielnie dla banków komercyjnych i spółdzielczych. Ocenie podlegają zarówno sytuacja ogólna i tendencje zmian, jak i sytuacja poszczególnych banków. Banki, których wypłacalność jest lub może być w przyszłości zagrożona, są poddawane szczegółowej obserwacji.

W końcu każdego roku przygotowywane są kompleksowe analizy stanowiące podstawę do określenia przez Radę BFG stawek tworzenia przez banki funduszy ochrony środków gwarantowanych oraz obowiązkowej opłaty rocznej na rok następny. W szczególności badane są wielkość oraz struktura depozytów, a także wielkość i struktura ważonych ryzykiem aktywów bilansowych i zobowiązań pozabilansowych. Dodatkowo – obok prognozowanego rozwoju sytuacji sektora bankowego – przy określaniu wymienionych opłat brany jest pod uwagę ich wpływ na wyniki finansowe banków.

5. Organy BFG

Ustawowymi organami Bankowego Funduszu Gwarancyjnego są Rada i Zarząd Funduszu. Rada jest powoływana na kadencję 4-letnią. Przewodniczący jest mianowany przez Prezesa Rady Ministrów na uzgodniony wniosek Ministra Finansów i Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Po trzech członków powołują Minister Finansów, Prezes NBP³ i Związek Banków Polskich.

³ Od dnia 1 stycznia 2001 roku czterech.

Pierwsza Rada BFG pracowała do dnia 7 kwietnia 1999 roku w składzie:

	Institucja powołująca
Władysław Baka	(Przewodniczący)
Katarzyna Borowska	MF
<u>Krystyna Góral</u>	ZBP
Marek Grzybowski	NBP
Władysław Jaworski	MF
Stanisław Kasiewicz	MF
Barbara Kowalska	NBP
Marek Safjan	NBP
Tomasz Dybowski (od dnia 1 grudnia 1997 roku)	NBP
Jan Szambelańczyk	ZBP
Tadeusz Żywczak	ZBP

Aktualnie Rada BFG pracuje w składzie:

	Institucja powołująca
Marek Grzybowski	(Przewodniczący)
Tomasz Dybowski	NBP
Stanisław Kasiewicz	MF
Barbara Kowalska	NBP
Wojciech Kwaśniak (od dnia 1 stycznia 2001 roku)	NBP
Przemysław Morysiak	MF
Krzysztof Pietraszkiewicz	ZBP
Jan Szambelańczyk	ZBP
Ewa Śleszyńska-Charewicz	NBP
Andrzej Wiśniewski	MF
Tadeusz Żywczak	ZBP

Rada powołuje Zarząd, którego kadencja trwa trzy lata. Pierwszy Zarząd został powołany 19 kwietnia 1995 roku. Aktualnie pracami Bankowego Funduszu Gwarancyjnego kieruje Zarząd III kadencji.

Skład Zarządu I kadencji (1995-1998):

Ewa Kawecka-Włodarczyk	Prezes Zarządu, nadzorująca działalność informacyjno-analityczną, organizacyjną, kadrową i kontrolę wewnętrzną
Hanna Krajewska	Zastępca Prezesa Zarządu, nadzorująca sferę finansową
Maria Pawelska	Członek Zarządu, nadzorująca działalność gwarancyjną
Bożena Chełmińska	Członek Zarządu, nadzorująca działalność pomocową
Andrzej Jankowski	Członek Zarządu, nadzorujący sferę prawną

Skład Zarządu II kadencji (1998-2001):

Ewa Kawecka-Włodarczak	Prezes Zarządu, nadzorująca działalność informacyjno-analityczną, politykę kadrową i kontrolę wewnętrzną
Hanna Krajewska	Zastępca Prezesa Zarządu, nadzorująca sferę finansową i organizacyjną
Louis Montmory	Członek Zarządu, nadzorujący działalność gwarancyjną i kontrolną
Maria Pawelska	Członek Zarządu, nadzorująca działalność pomocową
Andrzej Jankowski	Członek Zarządu, nadzorujący sferę prawną

Skład Zarządu III kadencji (2001-2004):

Ewa Kawecka-Włodarczak	Prezes Zarządu, nadzorująca działalność informacyjno-analityczną, politykę kadrową i kontrolę wewnętrzną
Hanna Krajewska	Zastępca Prezesa Zarządu, nadzorująca sferę finansową i organizacyjną
Maria Pawelska	Członek Zarządu, nadzorująca działalność pomocową
Andrzej Jankowski	Członek Zarządu, nadzorujący działalność gwarancyjną i sferę prawną
Marek Pyła	Członek Zarządu, nadzorujący działalność kontrolną